

[Krag.]

opret trods Tidernes Ugunst, for det skal der ikke skabes blidere Vilkaar — det faar falde, hvis det under de nuværende Vilkaar ikke fortsat kan staa. Jeg mener, at det er en i sit Princip farlig Lovgivning, og — isoleret — en Lovgivning, der tjener til at stabilisere de tilstedeværende ulykkelige Forhold i Stedet for at bidrage til en Bedring af dem.

Det foreliggende Lovforslag er ved sit Forbud imod enhver Form for Arbejdsstandsning et Aar frem i Tiden, ved sit Paalæg til Produktionsfaktorerne om at holde Virksomhederne oppe, uanset om de er rentable, uanset om Lønningerne kan bæres, en videregaaende Lovgivning end noget andet Land i Europa, stillet overfor en Arbejdskamp, mig bekendt har vovet sig ud i, og derfor maa jeg sige til den høje Regering, at til en Lovgivning, baseret paa dette Princip, til en isoleret Lovgivning af denne Art kan mit Parti ikke medvirke. Men vi er af den Opfattelse, at de stridende Parter bør finde hinanden i en snarlig Ordning, der er rimelig til begge Sider, hvis Regeringen, som jeg har sagt det, skaber den fornødne Baggrund og Basis derfor i Samarbejde med de politiske Partier ved dristige, dybtgaaende og omfattende Foranstaltninger, som i væsentlig Grad kan hjælpe Erhvervslivet i Kampen for at komme over det døde Punkt.

Vi ser med største Betænkelse paa Fremsettelsen af dette Lovforslag. Vi gaar ud fra, at det er et Udtryk for den høje Regerings Erkendelse af, at Strejkeretten og Lockoutretten fremtidig ikke ubetinget bør eksistere i dette Land. Jeg gaar ud fra, at Regeringen overfor begge Former for Etablering af faglig Strid vil dele Sol og Vind lige i Fremtiden, og at det Parti, der, som det ærede Medlem Hr. Lundberg nylig udtrykte det, enstemmigt staaer bag dette Lovforslag, ogsaa enstemmigt erkender, at der bør være Ligeberettigelse til begge Sider, naar Arbejdskamp er i Færd med at udbrude, Ligeberettigelse overfor Lovgivningsmagten for Strejken og for Lockouten.

Jeg forstaaer, at man i § 3 i Lovforslaget har formet Kravet om en forbedret Tilrettelægning af den Lovgivning, som sikrer September-Forligets Hævdelse paa det danske Arbejdsmarked. Jeg har tidligere tilladt mig at pege paa, at jeg fandt, at den Lovgivning, som var tilstrækkelig paa det Tidspunkt, da den skabtes, for en Menneskealder siden, men som ikke længere er det, burde undergaa en Udvikling, som sikrede, at alle Sider af Arbejdsvilkaarene forud for

en Arbejdskamps Opstaaen undersøgtes paa et sagligt af Parterne tilvejebragt Grundlag, og som tillige sikrede, at Repræsentanterne for Parterne ved Sagens Behandling for Statsinstitutionen er forsynet med den fornødne Myndighed til at træffe Afgørelsen. Man har tidligere ikke villet dette. Ogsaa Socialdemokratiet og det radikale Venstre har vendt sig mod Forsøg paa en Udvikling af denne Lovgivning ad de Linier, som jeg her har peget paa, men skulde det blive muligt nu at vinde Ørenlyd for saadanne Betragtninger hos Flertalspartierne i denne Sal som Konsekvens af den Situation, hvori vi befinder os, og den Forhandling, vi her fører, vil jeg hilse det med Tilfredshed.

Jeg slutter med at sige til den høje Regering, at i samme Grad som vidtrækkende og dybtgaaende Indsats gøres fra Regeringens Side efter Forhandling med og ventelig i Samarbejde med de politiske Partier til Højnelse af Prisniveauet, til Billiggørelse af Pengene, til Afsvækkelse af Mistilliden mellem Finans og Virksomhed, til at øge Værdien i Kronetal af vor Eksport, til Mindskelse af Skattebyrden for Landejendomsbesidderne, i samme Grad, forekommer det mig, svækkes Vægten af Kravet om Lønreduktion. At dette Krav nu er i Færd med at udløses i en Konflikt, som kan antage overordentlig faretruende Dimensioner, er jo en Konsekvens af forskellige samvirkende skadelige Faktorer, men det er i første Linie en Konsekvens af den høje Regerings Passivitet overfor Tidens Hovedproblem. I samme Grad som Regeringen vil handle saaledes, som jeg har nævnt, vil derfor Muligheden for Afvikling af den nuværende truende, ja, rent ud farlige Situation være til Stede. Og jeg siger til den højtærede Statsminister, at til at skabe Forudsætninger for en saadan Politik, til at give Regeringen Styrke til Gennemførelsen af en saadan Politik vil mit Parti energisk medvirke. Og til at finde Vej ud af de Vanskeligheder, som nu optaarner sig, Vej til Løsning af den Haardknude, som vort økonomiske Liv er blevet tvunget ind i, til siger vi ogsaa vor Medvirken, paa den Baggrund, som vi her har krævet for denne vor Indsats.

Christmas Møller: I Forgaars, da vi i det høje Folketing behandlede Spørgsmaalet om Vinterhjælp til arbejdsløse og andre kriseramte Personer, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, henvendt til Regeringen, at den burde være klar over, at den nuværende politiske og økonomiske Situation